

الرَّد الوافرُ على الأئِمة الفَاجِر

يعنى

د يارسول الله آواز

مؤلف

ابو محمد امين الله البشاورى

حفظه الله تعالى

مکتبہ محمدیہ

مکمل مارکیٹ بیرون گنج پشاور

کل حقوق محفوظ دی

کتاب ————— «دیار رسول اللہ آواز» (بے مطلبہ چغہ)

مؤلف ————— شیخ القرآن والحديث ابو محمد امين الله

البشاورى حفظه الله ورعاه

کمپوزنگ ————— ابوزہیر سیف اللہ البشاورى (عفی اللہ عنہ)

تاریخ ————— (۱۴۳۱ھ محرم الحرام ۲۹)

طبع دوم ————— الموافق (۲۰۱۰/۱/۱۵ء)

ناشر

مکتبہ محمدیہ

بیرون گنج گیت منگل مارکیٹ پینسور بنار

03018828402 ولی اللہ

الْحَمْدُ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مِنْ يَهْدِيهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلْ
فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ ۝

اما بعد : اللہ رب العالمین خپل رسول محمد ﷺ تولى
امت ته رالير لے دے، دے دپاره چه امت کنس د اللہ په ذات او
صفاتو یقین راشی او د ایمان او د توحید په نور باندے
رنگ شی، او د هر قسم شرك، کفر، بدعت او د ضلال نه
بچ پاتے شی، او دا په هر نبی فرض وی چه هغه به خپل
امت ته د خیر خبرے وړاندے کوی او د تولو غلطو او شری
خبرونه به ئے منع کوی لکه دا خبره په صحیح حدیث د
مسلم (۱۲۶/۲) او ابن ماجه (رقم : ۳۹۵۶) کنس راغله ده
(إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيًّا قَبْلِي إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى مَا
يَعْلَمُهُ خَيْرًا لَهُمْ وَيُنذِرَهُمْ مَا يَعْلَمُهُ شَرًّا لَهُمْ..... الحديث).

(زمانہ مخکین ہیخ نبی داسے نشته چه مگر په هغه باندے دا لازم وه چه خپل امت ته به هغه خیر بنائی کوم چه ده ته معلوم دے او یروی به ئے د هغه شر نه چه ده ته معلوم دے)۔

نو کة یو سرے وائی چه دا مسئله در رسول الله ﷺ نه نقل شوی نه ده، لیکن د خیر خبره ده، نو عمل پرے مستحب دے، نو غلط وائی، ددے مذکوره حدیث نه مخالف ده۔

نو هره مسئله باندے دلیل د قرآن او د سنت صحیحه رد اجماع نه پیش کول فرض دی، کة هغه د عقیدے مسئله وی او کة د احکامو سره تعلق لری۔

هر کله چه دا معلومه شوه نو دلته بعضے ناپو هانو یوه مسئله خلقو ته پیش کرے او پیش کوی ئے بلکه په ساجدو کین ئے لیکي او خوځ چه په هغه مسئله رد وی، نو هغوی ورته کافر او بے دینه وائی، نوراحی چه دا مسئله په قرآن او سنت کین او گورو، ځکه چه د اختلاف ختمولو دپاره الله تعالی قرآن او احادیث رالیږلی دی۔

الله تعالی فرمائی: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ

وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (النساء/٥٩)

(که ستاسو په څه خبره کین جگره راشی نو الله او د هغه رسول ته ئے واپس کرئ، کة چرے ایمان لری په الله او په ورځ روستنی، دا کار ډیر غوره او بنائسته انجام والدی) علامه ابن کثیر ددے آیت لاندے لیکي: «هرخوځ چه فیصله د الله کتاب او د رسول الله ﷺ سنت ته نه پیش کوی نو هغه کافر دے»۔ (تفسیر ابن کثیر ١/٥١٨)

او هغه مسئله دا ده چه آیا «یا محمد» او «یا رسول الله» وئیل در رسول الله ﷺ د وفات نه روستو یا د وړاندے (جدا) ځائے نه غائبانه آواز کول جائز دی او کة نه؟ ددے مسئله تحقیق تاسو دلته او گوری او بیا د ځان سره انصاف او کرئ، او دا اووایی چه «اللَّهُمَّ اسْتَهْدِكْ لَارْشِدِ أَمْرِي»

(ایه الله! زه تانه د ډیر هدایت والا خبره غواړم)۔

او په اخلاص سره داسے اووایی:

﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾

(ایه الله! ما ته نیغه لاره او بنایه!)۔

له هغه او گده دعاء اولوله کومه به چه رسول الله ﷺ په

تہجد و کنب لوستلہ :

(اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ، عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ) تر
آخر پورے۔ نو اللہ پاک بہ حق در نصیب کړی، هر طرف ته
چه وی۔

او ددے رسالے باعث په مونږ باندے ډیر علماء وو او
مولوی اسد الله ننگر هاري ما ته یوه رساله راوړله چه د
هغه نوم «احسن المآرب» دے او په هغه کنب ئے غیر الله ته
چغه وهل جائز کړی دی، او هر غائب ته آواز کول ئے حلال
گنړلی دی چه دهغه رسالے نه زمونږ گرد و نواح ډیرو
مبتدعینو استدلالات کول ځکه د دوی په نزد د شامی
عبارت د قرآن او حدیث نه زیات اهمیت لری، شامی څه
چه هره توره کرځه د دوی په نزد معتبر دلیل دے، تردے چه
یو په نوم ملا ما پسه د ډیرو کتابونو حوالے راو لیرلے چه
هغه کتابونه هغه لیدلی هم نه دی، لیکن د دغه مذکوره
رسالے نه ئے لیکل کړی وو۔

او ددے مثال حدیث کنب دے : (الْمُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطَ
كَالْبَيْسِ ثَوْبِي زُورٌ) (بخاری ۷۸۵۱۲) مسلم (۲۰۶۱۲)

ترمذی (۲)

(چاله چه یو صفت نه وی ور کړے شوے او هغه ئے ځان
کنب بنکاره کوی، دا داسے دے لکه د دروغو دوه جامے ئے
چه اغوستی وی)

نوزة اوس - ان شاء الله - پدے رسالے سره جواب ورکوم
تول اهل بدعت ته او هغوی دے دا اوگوری او دارساله
یواځے دا مسئله نه ذکر کوی بلکه دا مشتمله ده په ډیرو
قواعدو او اصولو او دلائل شرعیو باندے نو - ان شاء الله -
چه زیاته مفیده به وی، ځکه چه ما په خوب کنب ددے
کسانو رغړول او ذلیل کول لیدلی دی، پس د استخارے
کولو نه۔

دے رساله کنب به د حق دلائل مخکنب ذکر کیري
تفصیلاً او بیا به د باطل پرستو څه دلیلونه او د هغه
صحيح جوابونه ذکر کیري - ان شاء الله۔

وما توفیقی الا بالله علیه توکلت والیه انیب
(ثلاثاء صفر المظفر ۲۰/۱۲/۱۴۱۲ هجری)

○○○○○○○

د حق پرست دلیلونه او تائیدات

هره مسئله قرآن او سنت کښ شته نو اول د هغه نه
دلیل ذکر کول ضروری وی او قرآن او سنت ناقص نه دی
لکه خرنگ چه باطل پرست دا غلط گمان لری :

اول عظیم دلیل د قرآن کریم نه :

(قال الله تعالى في قوله الصادق :

﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۗ
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

(سورة النور آیت ۶۳ پاره ۱۸)

(الله رب العزت فرمائی: مه گرځوی آواز رسول الله ته په
خپل مینځ کښ داسه لکه تاسو چه یو بل ته آواز کوی،
الله هغه کسان پیژنی چه ستاسو نه پتیری، پس اودیه
یریری هغه کسان چه د رسول الله ﷺ د امر او حکم
خلاف کوی چه یا خوبه پرې فتنه راشی او یا به ډیر سیری

دوی ته دردناک عذاب)

دا د آیت حاصل دادی. دده آیت کریمه په تفسیر کښ
د حق پرست علماؤ تفسیرونه او گوره!

علامه ابن کثیر (۳/۶۰۶) کښ فرمائی :

(قَالَ الضَّحَّاكُ: كَانُوا يَقُولُونَ يَا مُحَمَّدُ يَا أَبَا الْقَاسِمِ
فَنَهَاهُمْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَنْ ذَلِكَ إِعْظَامًا لِلنَّبِيِّ ﷺ قَالَ فَقُولُوا يَا
نَبِيَّ اللَّهِ، يَا رَسُولَ اللَّهِ وَهَكَذَا قَالَ مُجَاهِدٌ وَسَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ
وَقَالَ قَتَادَةُ: أَمَرَ اللَّهُ أَنْ يُهَابَ نَبِيَّهُ ﷺ وَأَنْ يُجْحَلَ وَأَنْ يُعْظَمَ
وَأَنْ يُسَوَّدَ)

(ضحاک وئیلی چه صحابه کرامو به رسول الله ﷺ ته
یا محمد او یا ابا القاسم وئیلو نو الله تعالی دده نه منع کړل
دپاره د تعظیم د نبی ﷺ او ورته ئی اوفرمايل: چه داسه
وايي یا نبی الله او یا رسول الله. دغه شان خبره مجاهد او
سعید بن جبیر کړیده او قتاده وئیلی دی چه الله تعالی
حکم فرمائیله دے چه د هغه د نبی د حکم نه هیبت او کریمه
شی او د هغه تعظیم او اجلال او اکرام او کریمه شی).

حاصل دادی چه دے آیت کښ الله پاک د (یا محمد) د
وئیلو نه منع کړی ده، ځکه دا د نبی ﷺ په ادبی ده، او د

نبی علیه السلام مشروع تعظیم کول پکار دی، دایو تفسیر دے پدے آیت کنب نو چه قرآن د (یا محمد) نه منع اوکره نو بیا کوم کس دے چه هغه پدے کنب اجازت ورکری او کة نه دا آیتونه ستاسو په نزد هیخ حقیقت نه لری یا منسوخ شوی دی، لکه په هر خائے کنب دا خلق وائی چه دا منسوخ شوی دی او دا منسوخ دی، دارنگه د قرآن په مقابله کنب د بل کتاب هیخ حیثیت نه شته، چه انسان هغه پیش کری او دا به مفصله روستو راشی۔

دارنگه اوگوره تفسیر قرطبی (۳۲۲/۱۲)

(يُرِيدُ، يُصِيحُ مِنْ بَعِيدٍ يَا أَبَا الْقَاسِمِ بَلْ عَظُمُوهُ كَمَا قَالَ فِي الْحُجْرَاتِ)۔ (یعنی مراد د الله تعالیٰ دا دے چه دوراندے نه چغه وهل مه کوی بلکه د رسول الله ﷺ تعظیم اوکری)۔

دارنگه تفسیر علاء الدین الخازن (۳۶۵/۳) کنب دی:
(وَقِيلَ مَعْنَاهُ لَا تَدْعُوهُ بِاسْمِهِ كَمَا يَدْعُو بَعْضُكُمْ بَعْضًا يَا مُحَمَّدُ، يَا عَبْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ فَخِّمُوهُ وَعَظِّمُوهُ وَشَرِّفُوهُ الْخ)۔

(معنی دا ده چه په نوم باندے رسول الله ﷺ ته آواز مه کوی لکه یو بل ته چه آواز کوی داسے مه وایی: یا محمد یا عبد الله بلکه عزت او عظمت د رسول الله ﷺ اوساتی)

علامه محمد بن احمد جزی الکلبی په کتاب التسهیل (۱/۱۹۳) د سورة المائدے د آیت ﴿ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ﴾ لاندے لیکلی دی:
«نِدَاؤُهُمْ لَهُ بِاسْمِهِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا يُعَظِّمُونَهُ كَتَعْظِيمِ الْمُسْلِمِينَ لِمُحَمَّدٍ ﷺ فَإِنَّهُمْ كَانُوا لَا يُنَادُونَهُ بِاسْمِهِ»۔

مطلب دا دے چه حواریون د عیسی علیه السلام نوم مبارک واخستو په آواز کولو کنب دا دلیل دے پدے چه دوی به د خپل نبی دومره اکرام او ادب نه کولو لکه چه مسلمانانو او صحابه کرامو د محمد ﷺ ادب کولو حکه دتولو مسلمانانو صحابه کرامو طریقه دا وه چه رسول الله ﷺ ته به دوی په نوم آواز هیچرے نه کولو، دا دلیل دے پدے چه دتولو صحابه کرامو اجماع ده پدے چه په «یا محمد» سره آواز کول د محمد ﷺ په ادبی ده او په ادب شخص له به الله پاک سخته سزا ورکوی، او کة عقید ورسره هم غلطه لری نو بیا خو هلاکت در هلاکت دے۔ دا عبارت تفصیل سره مطالعه کړه۔

دارنگه اوگوره تسهیل (۳/۷۳):

